

Quint, Adela, 26-V-67

Estimat Pere:

Calpa a la poesia si no ha
 contactat abans la teua darrera lletra. El cas, és que el poema sobre
 la mort de "Laura" m'ha tingut tem un parell de mesos.
 Finalment, el veng acabat ahir, a la llum del juny, i crec me
 que m'estic molt satisfet, tant que el considero digne de
 figurar a Ecce Homo. En realitat, és una altra Elegia, pel
 to, extensió i densitat. El donari a Benitez perquè el
 publiqui al seu suplement literari. Escrit el poema, veng
 sembrar herba a la tomba de Laura, on ja hi havia una pedra
 amb una L gravada per mi. El poema es divideix en
 quatre parts: La pedra, la lletra, metamorfosi de Laura en el cel,
L'apantell, i l'au de foc i La constel·lació. En realitat,
 estic estretit per aquest poema, on hi ha el meu dol i equilibri
 i, el que és, la presència d'aquella ràfega que no sabem don
 ve i que fa que un misteri es converteixi en un miracle.

Recordo perfectament el meu poema
Berò, que en transcriure. Es publica a L'arbre de foc,
 però hauré oblidat que s'hagués ~~publicat~~ ^{inserir} a Meridiana. No
 arribo al ~~meu~~ nas; però això no vol dir que l'accepti sense
 condicions. Perquè, Pere, la poesia potser no és res més que
 aquest do de fer que el esperit d'algui, la seva essencialitat,
 se'n rendeixi sense condicions. La poesia vol la totalitat.

Els correus són un desgavell, excepte
 la lletra per avió. L'amica Rosa Pavella ha tingut dir menys a
 rebre La lletre en el juny; i encara no sé si el Vellès ha
 rebut el llibre. L'exemplar que et veng enviat, hauria
 normalment d'arribar a punt d'arribar, car ja l'heu parat

més de dir menys de, que t'el vaig enviar

Tinc la impressió que la meua poesia desbordà el Dr. Colomina. Recordo que, en la seua primera lletra, para a referir al Poema de l'Home, com d'un poema "perimista", apreciació que vaig rebre en sentit contrari citant-li fragments decisius del poema. El cor de la tragèdia és la força i la joia. Qui no entén això, no pot entendre els grecs. Els poemes que he llegit d'ell no m'han impressionat gens: són casolans i de saltiró. El diàleg i l'amistat nouen es poden fundir entre iguals.

Fa vuit dies vaig signar el contracte que em obligaria durant un any als deus grecs. Sarà un volumari d'edició de 1.200 pàgines, per al Grijalbo, que em donaria molta feina, però sempre al més una obra aeri que no per fer simple traduccions.

Ja és tard i t'he de deixar. Abans de colgar-me, pujaré al mirador a donar una llambregada a l'Ordre Major, i a pensar una mica en els meus pensaments.
Bona nit!

Rep una forta abraçada del teu

J. Sureda